

Kris Tavernier

Het Lam van God

'Zie, het Lam van God'.

Johannes 1:29, 36

Het Lam is voor de mensen

De eerste keer dat we in dit evangelie, in beeldende taal, een voorafschaduwing vinden van het sterven van de Heer Jezus is de passage waarin Johannes de Doper Hem aanduidt als het Lam van God. Hij neemt de zonde van de wereld weg (Joh. 1:29). De uitdrukking 'het Lam van God' doet denken aan de profetie van Jesaja: 'Hij werd verdrukt, maar Hij deed Zijn mond niet open. Als een lam werd Hij ter slachting geleid; als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open' (Jes. 53:7). Johannes gebruikt voor 'lam' het Gr. woord *amnos*, dat ook voorkomt in Handelingen 8:32 waar Jesaja 53:7 wordt geciteerd.

Het Lam van God herinnert eveneens aan het paaslam, een eenjarig lam dat moest worden geslacht om het leven van de eerstgeborenen van het volk Israël te redden. Het Gr. woord *amnos*, d.i. lam, is het gebruikelijke woord voor een eenjarig schaap (zie Ex. 12:5). De Septuaginta, de Griekse vertaling van het O.T., gebruikt dit woord in Exodus 12 om te spreken over het paaslam. Zo beschouwt Paulus de Heer Jezus ook als het Lam: 'Want ook ons Paaslam [lett. Pascha] is geslacht: Christus' (1 Kor. 5:7). En het vervolg van de profetie van Jesaja gaat ook over Hem: '(...) omdat Hij de zonden van velen gedragen heeft en voor de overtreders gebeden heeft' (Jes. 53:12). En Petrus spreekt over het kostbare bloed van Christus als van een onberispelijk en vlekkeloos lam (1 Petr. 1:19-20), waardoor wij zijn vrijgekocht (vgl.

Openb. 5:9). Het Lam van God neemt nu de zonden weg van ieder die achter Zijn bloed schuilt (1 Joh. 3:5).

Terecht is opgemerkt dat een lam niet het gebruikelijke offer was voor een schuldoffer. Maar bij het 'Lam van God' gaat het ook om veel meer dan alleen het schuldoffer, het gaat om het complete resultaat van het offer van Christus, waarnaar alle soorten offers van de Joodse offerdienst zinnebeeldig verwijzen. De offerdienst van Leviticus is vervuld in één Persoon, het Lam van God.

Het Lam is voor de kosmos

Het is het Lam van God, dat de zonden van boetvaardige zondaars gedragen heeft. Maar er is nog heel wat meer dan dat. Het gaat Johannes om een veel ruimer perspectief, niet alleen om het zondeprobleem van de mensen. We moeten opmerken dat Johannes over 'de zonde' (enkelvoud) en niet over 'de zonden' (meervoud) van de wereld spreekt, dus niet allereerst over alle zonden die Christus op het kruis van Golgotha gedragen heeft. 'Zonde' is ook niet maar het enkelvoud van 'zonden', de 'zonde' is een smet die in de kosmos gekomen is. De hele schepping zucht hieronder (vgl. Rom. 8:19-22). De hele schepping is verontreinigd door de zonde en verkeert in de ban ervan (Rom. 5:12, 21). Want de zonde is ook een *macht* (vgl. Hebr. 12:4). De zonde als macht, of smet, moet niet gedragen of vergeven worden. Die moet gewoonweg verbroken, veroordeeld en *weggedaan* worden.

Het gaat er dus om hoe die macht uit de schepping, uit de kosmos zal worden afgeschaft. Het is namelijk ook door het Lam van God. Hij zal op grond van Zijn volbrachte werk op Golgotha de zonde uit de kosmos wegdoen. Door het bloed van het Lam zal de hele schepping gereinigd en bevrijd worden en delen in 'de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God' (Rom. 8:21). De zondemacht is nu al verbroken voor de kinderen van God. De zonde woont nog wel in ons vlees (Rom. 7:23, 26), maar ook daarvan zullen wij worden verlost (Rom. 8:23). En straks zal ook de schepping verlost, bevrijd en gereinigd worden van de zonde. Daarom lezen we in 1 Johannes 2 vers 2: 'Hij is het zoenoffer voor onze zonden; *en niet voor onze zonden alleen, maar ook voor de hele wereld [kosmos]*'.

Dit geeft allereerst aan dat er geen verzoening kan zijn buiten het bloed van Jezus Christus; er is geen ander zoenoffer. Dat geldt vanzelfsprekend voor ons mensen, want Hij is het zoenoffer voor onze zonden. Maar het geldt eveneens voor de kosmos. Het is niet voor de 'zonden van de kosmos', want de kosmos (bijv. een boom) doet geen zonden, maar de *zonde* is wel in de kosmos aanwezig. Daarom

moet de kosmos ook verzoend worden met God, zoals Paulus zegt: '(...) door Hem alle dingen tot Zichzelf te verzoenen, na vrede gemaakt te hebben door het bloed van Zijn kruis, hetzij de dingen op aarde, hetzij de dingen in de hemel' (Kol. 1:20). Het is dus ook het bloed van het Lam, dat hiertoe nodig was. Hij Die 'geen zonde gekend heeft' (een onberispelijk en vlekkeloos Lam), werd door God 'tot zonde gemaakt' (2 Kor. 5:21). Hij werd vereenzelvigd met de zonde die in de wereld was gekomen. En nadat Hij tot zonde gemaakt was, heeft God in Hem de zonde als macht in beginsel veroordeeld. Dit zal pas zijn volledige vervulling vinden, wanneer alle dingen met God verzoend zullen zijn. Dan zal de zonde als macht afgeschafte zijn. Het Lam dat overwonnen heeft, zal dit doen.

Zie, het Lam van God

Johannes de Doper wijst op twee elkaar volgende dagen naar Jezus als het Lam van God. De eerste keer zegt hij: 'Zie, het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt' (Joh. 1:29). De tweede keer zegt hij alleen: 'Zie, het Lam van God' (vs. 36), zonder de eerdere toevoeging. Er is verschil tussen beide verzen. De eerste keer gaat het om wat het Lam van God heeft *gedaan*, om Zijn werk op Golgotha. De tweede keer gaat het om het Lam van God *Zélf*. Anders gezegd: de eerste keer gaat het over Zijn *werk*, de tweede keer over de *Persoon* die het werk heeft verricht. Het gaat niet alleen over het offer van de Heer Jezus Christus, maar over de *Persoon* van Jezus Christus. De Heer Jezus is veel meer dan zijn werk alleen.

Veel mensen zijn zo gericht op hun zonden en hun eigen zondeprobleem, dat ze daar blijven steken. Ze zijn terecht ontzettend dankbaar voor wat de Heer Jezus voor hen heeft gedaan, maar daar blijft het dan ook bij. Maar als je bij jezelf blijft steken, ben je erg ik-gericht. Je gaat niet het grotere perspectief zien, dat Johannes voor ogen had. En je komt niet ertoe naar het Lam van God *Zélf* te kijken. De naam 'Lam van God' heeft alles te maken met Zijn volbrachte werk op Golgotha. Toch is Hij onze dank en aanbidding niet alleen waard om wat Hij heeft gedaan, maar tevens om Wie Hij is. Je ziet niet alleen maar een 'wat', de oplossing van je zondeprobleem, je ziet een 'Wie', een Persoon.

De twee discipelen die bij Johannes de Doper stonden, zagen nu ook de Persoon Zelf – niet alleen Zijn werk. Ze wilden Hem leren kennen en ze volgden Hem ook (Joh. 1:37). De Heer Jezus richtte Zich tot hen met de vraag: 'Wat zoekt u?' Daarop antwoordden ze niet met zoiets als: Wij zoeken de oplossing voor ons zondeprobleem. Ze zeiden: 'Waar houdt *U* verblijf?' Ze waren in Hem

geïnteresseerd en wilden bij *Hem* zijn, ze wilden *Hem* leren kennen. Ze zagen niet alleen het werk dat Hij zou volbrengen, ze wilden *Hem* zien.

De aanbidding van het Lam

In het boek Openbaring wordt meer dan twintig keer over het Lam van God gesproken. Daar wordt niet het Gr. woord *amnos* gebruikt om over het Lam te spreken, maar het Gr. woord *arnion*. Dat woord doelt vooral op het lam als slachtdier. Toch zien we hier Christus niet meer in Zijn vernedering, maar in Zijn heerlijkheid. Hij wordt nog steeds gezien als het Lam, d.i. als geslacht geweest, en als dragend de tekenen van Zijn dood. Zo kon de Heer Jezus tegen Thomas zeggen dat hij zijn vinger in de wonden mocht steken (Joh. 20:26-27). Voor eeuwig en altijd blijft het Lam en Zijn werk op Golgotha zichtbaar, en het blijft het onderwerp van de aanbidding (Openb. 5). Het is opmerkelijk hoe vaak in dit boek wordt verwezen naar het kruis en het verlossingswerk (Openb. 1:5, 18; 5:12; 7:14; 11:8; 12:11; 13:8; 14:4; 15:3). Maar nu hangt het Lam niet meer aan het kruis en is Hij niet meer in het graf. Hij is opgestaan uit de dood en verhoogd, en heeft de allerhoogste Naam. Hij is in het midden van de troon (Openb. 5:6; 7:17; 22:1,3). Het Lam is de grote Overwinnaar (Openb. 17:14).

In Openbaring 5 vinden we drie keer de aanbidding/lofprijs van het Lam (vs. 9-10, 12, 14). Er is telkens een uitbreiding van hen die aanbidden, en een verdieping van de aanbidding. Bij de eerste aanbidding zijn het de vier levende wezens en de oudsten die aanbidden. De tweede keer zijn er daarbij nog de vele engelen die aanbidden. De derde keer aanbidt elk schepsel in de hemel en op de aarde en onder de aarde, en op de zee en alles wat daarin is.

Ook de inhoud van de aanbidding verandert. De eerste keer ligt het accent op het werk dat het Lam heeft verricht: 'U bent geslacht en hebt [ons?, hen?¹] voor God gekocht met Uw bloed' – en op de gezegende gevolgen hiervan voor allen die gekocht zijn. Bij de tweede lofprijzing wordt gesproken over 'het Lam dat geslacht is', en gaat het verder over alles wat Hij waard is te ontvangen. De aandacht valt niet op hen die begenadigd zijn door het werk van het Lam, het gaat alleen maar

---

¹ De verschillende Bijbelvertalingen stemmen hier niet overeen. De NBG geeft hier het woordje 'hen' tussen haakjes, de NBV leest hier 'mensen', de St.-vert. heeft hier het woordje 'ons', de HV en de Darby-vertaling vullen niets in. Ook de Engelse vertalingen (bijv. KJV en NIV) stemmen hier niet overeen. Kennelijk komen ook de Griekse teksten niet overeen. Hoe het ook zij, de aandacht valt op het werk.

om Hemzelf. Toch wordt hier nog gesproken over ‘het Lam *dat geslacht is*’, wat Zijn werk voor de aandacht brengt. Maar bij de derde lofprijzing valt ook dat weg. Nog afgezien van het volbrachte werk is het Lam Zelf waard te ontvangen ‘de lof en de eer en de heerlijkheid en de macht tot in alle eeuwigheid’.
